

திருக்குறள் - நூறு

விளக்க உரையுடன்

ஐந்தாம் பாகம் (5-ஆம் பாரம்)

அரசினர் பாடதிட்டத்திற்கமைய
வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பதிப்பாளர் :

ஆசிரியர் நூற்பதிப்புக் கழகம்

53-56, பவழக்காரத் தெரு :: சென்னை 1.

பதிப்புரிமை]

1947

[விலை அணை 5

திருவள்ளூர்

வள்ளூர் என்பது ஒரு குலத்தவரைக் குறிக்கும் பெயர். திருக்குறள் என்னும் சிறந்த தமிழ் நூலைச் செய்தவர் திருவள்ளூர் எனப்படுவர். திரு என்பது சிறப்பு நோக்கி இட்டு வழங்கும் சொல். திருக்குறள் செய்தவரின் பெயர் மறக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்நூல் செய்தவர் வள்ளூர் குலத்தினராதலின் அவர் வள்ளூர் என அறியப்பட்டு வருகின்றார். அவர் பெயர் அறியப்படாதது போலவே அவர் செய்த நூலின் பெயரும் அறியப்படவில்லை. குறள் என்பது நூலுக்குரிய பெயரன்று; இரண்டடியாலாகிய வெண்பாப் பாடலைக் குறிப்பது. அவருடைய பெயரும், அவர் செய்த நூலின் பெயரும் அறியப்படாமல் இருப்பனபோலவே அவருடைய சமயமும் யாது என அறியப்படாமல் இருக்கின்றது தமிழ் இலக்கணத்தில் வரும் உயிர், மெய், வினை, உயிர்மெய் வேற்றுமை போன்ற சொற்களைக்கொண்டு பழந்தமிழ் மக்கள், இறைவன், உயிர், வினை, மறுபிறப்புப் போன்ற தத்துவச் சொற்களை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்திருந்தார்கள் எனத் தெரிகின்றது. இவைகளைப்பற்றிய கருத்துக்கள் எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொது. உயிர், உலகம், இறைவன், வினை, இறப்பு, பிறப்பு ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து கூறும் உண்மை நூல்களாகிய உபநிடதங்களை உலகமறை என மேல்நாட்டறிஞர் கூறுவது இங்கு கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இவ்வகைக் கொள்கையுடையவரே திருவள்ளூர் என நாம் துணியலாம்.

திருவள்ளூர் காலம் 1,800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. இவர் உக்கிரப் பெருவழுதி என்னும் பாண்டிய அரசன் காலத்தவர் என்னும் ஐதீகமும் உள்ளது. உக்கிரப் பெருவழுதியின் காலம் கி. பி. 50 வரையிலாகலாம். திருவள்ளூர் வாசகி என்னும் பெண்ணை மணந்து இல்லறம் நடத்தியவரென்றும், நெசவு தொழிலையே தனது வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தவரென்றும், மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்தவரென்றும் பரம்பரைக் கதைகள் உள்ளன.

ந சி. க.

திருக்குறள்—நூறு

- ஐந்தாம் பாகம் -

கடவுளை வழிபடாதார் பிறவிக்கடலைத் தாண்டமாட்டார்

1. பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடிசேரா தார்.

(வசன நடை): இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவி பெருங்கடல் நீந்துவர், சேராதார் நீந்தார்

இறைவன் - கடவுள். அடி - பாதம். நீந்துவர் - கடப்பர்.

கடவுளின் பாதங்களை அடைந்தவர் பிறப்பு என்னும் பெரிய கடலைக் கடப்பார்; அடையாதவா கடக்க மாட்டார்.

கெடுக்கவும் ஆக்கவும் வல்லது மழை

2 கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற்று ஆங்கே

எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.

(வ - ந.). கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வு ஆய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை.

கெடுத்தல் - வறுமை அடைபட செய்தல். சார்வு - தூண். மற்று ஆங்கு - முன் கெடுத்தாற்போலே. எடுப்ப தூஉம் - தூக்குதல், செல்வம் உயரச் செய்தல்

தான் பெய்யாது நின்று உலகத்தாரை வறுமை அடையச் செய்வதும், அவர்களுக்கு உதவியாய் நின்று மறுபடி செல்வம் உயரும்படி செய்வதும் வல்லது மழையே.

ஐம்பொறிகளை அடக்குவான் மோட்சம் அடைவான்

3. உரவன்னும் தோட்டியான ஓரைந்தும் காப்பான்

வரன்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

(வ - ந.): உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓர் ஐந்தும் காப்பான் வரன் என்னும் வைப்புக்கு ஓர் வித்து.

உரன் - மன உறுதி. தோட்டி - அங்குசம். ஓர் ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகள். வரன் - மேலானது வைப்பு - உலகம். வித்து - விதை.

மன உறுதி என்னும் அங்குசத்தால் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி ஆள்கின்றவன் மேட்சத்தை அடைய ஏற்றவனாவான்.

துறவிகள் சொல் பலிக்கும்

4. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும்.

(வ - ந.): நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்த மறைமொழி காட்டிவிடும்.

நிறைமொழி-பொருள் நிரம்பிய சொற்கள். மாந்தர்-மக்கள். மறைமொழி - மந்திரங்கள், சொன்னபடி பலிக்கும் சொற்கள். காட்டிவிடும் - தெரியச் செய்துவிடும்.

பொருள் நிறைந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லும் துறவிகளின் பெருமையை, அவர்களின் மந்திரங்களாகிய சொற்களே (கண்ணெதிரில்) காட்டிவிடும்.

மனம் களங்கமற்றிருப்பதே எல்லா அறங்களுமாகும்

5. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறள்

ஆகுல நீர பிற.

(வ - ந.): மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல்; அனைத்து அறன்; பிற ஆகுல நீர.

மாசு - களங்கம். அனைத்து - எல்லா. ஆகுலம் - ஆரவாரம். நீர - தன்மைபுடையன.

மனத்தில் களங்கமற்றவனாகுக; அதுவே எல்லா அறமும்; மற்றவை ஆரவாரத் தன்மைபுடையன.

நானைக்கு என்றிராது உடனே தருமஞ் செய்க

6. அன்றறிவாம என்னு(து) அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றுத் துணை.

(வ - ந): அன்று அறிவாம் என்னுது அறம் செய்க;
அது பொன்றும்கால் பொன்று துணை

அன்று - பின்பு. அறிவாம் - பார்த்துக்கொள்ள
லாம். பொன்றுதல் - சாதல்.

பின்பு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லி
விடாது தருமத்தைச் செய்க. அவ்வாறு செய்யப்பட்ட
தருமம் சாகும்போது அழிவில்லாது துணையாகக் கூட
வரும

ஓயாது தருமஞ் செய்பவன் பிறப்பை ஒழிப்பான்

7 வீழ்நாள் படாஅமை நன்றூற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல்.

(வ - ந.): வீழ்நாள் படாஅமை ஒருவன் நன்று ஆற்
றின் அஃது வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல்.

வீழ்நாள் - தருமஞ் செய்யாத நாள், வீண நாள்.
படுதல் - உளவாதல் ஆற்றின் - செய்யின். வாழ்நாள்
வழி - பிறப்பு அடையும் வழி.

தருமஞ்செய்யாத நாட்கள் இல்லாமல் என்றும்
ஒருவன் தருமத்தைச் செய்வானாயின் அது அவன் பிறப்பு
அடையும் வழியை அடைக்கும் கல்லாகும். அவன்
பிறவா நெறியாகிய இன்பத்தை அடைவான்.

அன்போடுகூடியதே நிறைந்த இல்வாழ்வு

8. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

(வ - ந.): இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்து
ஆயின் அது பண்பும் பயனும்.

அன்பு - நேசம். அறன் - பிறர்க்குக் கொடுததுண்ட
லாகிய தருமம். பண்பு - குணம். பயன் - பேறு.

குடும்ப வாழ்க்கையில் கணவன் மனைவியருக்கிடையில்தேராமல், தருமமும் இருநகால் அதுபூரண வாழ்க்கையாகும்.

துறவறத்தினும் இல்லறமே சிறந்தது

9. அறன் எனப் பட்டதே இல்லாழ்க்கை; யஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.

(வ - ந.): அறன் எனப்பட்டதே இல்லாழ்க்கை; அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று.

இல்லறம துறவறம என்னும் இரண்டினுள் அறமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்லாழ்க்கையே யாகும். அதுவும் பிறரால் பழிக்கப்படாததக்க தீமைகள் இல்லாத விடத்தாச சிறப்பாகும்.

மனைவியிடம் நற்குணமின்றேல் இல்லாழ்க்கை பாழ்

10. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித்(து) ஆயினும் இல்.

(வ - ந.): மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல் ஆயின் வாழ்க்கை எனை மாட்சித்து ஆயினும் இல்.

மனைமாட்சி - இல்லாழ்க்கைக்கேற்ற சிறப்பு. இல்லாள்கண் - மனைவி எனை - எவ்வளவு.

இல்லாழ்க்கைக்கேற்ற சிறந்த குணங்கள் மனைவியிடம் இல்லையாயின் அவ்வாழ்க்கை செல்வத்தால் எவ்வளவு சிறப்புபெற்றதாயினும் மேம்பட்டதாகாது.

கற்போடு கணவனைப் பேணுபவளே சிறந்த மனைவி

11. தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(வ - ந.): தன் காத்து தன் கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற சொல் காத்து சோர்வு இலாள் பெண்.

தன்காதது - தன்னைக் காத்து பேணி - உபசரித்து.
தகை - பெருமை. சான்ற - நிறைந்த சொல் - புகழ்.
சோர்வு - மறதி.

தனது கற்பு முதலிய நற்குணங்களைக் காப்பதிலும்,
கணவனை உபசரிப்பதிலும், புகழ்க்குரிய நன்மைகளைச்
செய்வதிலும் மறதியின்றி ஊக்கமுள்ளவனே சிறந்த
பெண்ணாவாள்.

அன்பில்லாதவனை அறக்கடவுள் தண்டிக்கும்

12 என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பிலதனை அறம்.

(வ - ந.) என்பு இலதனை வெயில்போல அன்பு இல
தனை. அறம் காயும

என்பு - எலுமபு

எலுமபில்லாத புழுகளை வெய்யில் சுடுவதுபோல
அன்பில்லாத உயிரை அறக்கடவுள் வருத்தும்

அன்பின்றேல் உடலறகு பயனில்லை

13. புறத்துஉறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு.

(வ - ந.): யாக்கை அகநது அன்பு இலவர்க்கு புறத்து
உறுபு எல்லாம் எவன் செய்யும்.

யாக்கை - உடம்பு. அகத்து - உள்ளே. புறத்து -
வெளி. எவன் - யாது. செய்யும் - உதவியைச் செய்யும்.

மனத்தில் அன்பில்லாதவர்க்கு வெளி அவயவங்கள்
எல்லாம் யாது பயனைச் செய்யும்?

விருந்தினரை உபசரிப்பான் தேவராஹ் விரும்பப்படுவான்

14 செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(வ - ந.): செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து
இருப்பான் வானத்தவர்க்கு நல் விருந்து.

செல் - வந்த விருந்து - விருந்தாக வந்தவரை.
ஓம்பி - உபசரித்து வானத்தவர் - தேவர்.

முன் விருந்தாக வந்தவனை உபசரித்து, இனி வரும் விருந்தினனை எதிர்பார்த்திருப்பவனை தேவர்கள் மிக விரும்புவார்கள்.

விருந்து ஒம்புவானின் நிலம் நன்றாய் விளையும்

15. வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விநந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

(வ - ந): விருந்து ஒம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் வித்தும் இடல் வேண்டுமோ?

மிசைதல் - உண்ணல். புலம் - விளை நிலம். வித்திடுதல் - விதை விதைத்தல்.

வந்த விருந்தினனை முன்னமே உண்ணச்செய்து எஞ்சியிருப்பதை உண்கின்றவனுடைய பயிர் நிலம் விதையாமலே விளையும்.

இன்சொல்லுடையவரை வறுமை அடையாது

16 துன்புறுஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறுஉம இன்சொல்) அவர்க்கு.

(வ - ந): யார்மாட்டும் இன்புறுஉம் இன்சொல் அவர்க்கு தன்பு உறுஉம துவ்வாமை இல் ஆகும்.

இன்புறுஉம் - இன்பத்தை மிகுவிக்குர். துவ்வாமை - வறுமை.

எவரிடத்தும் இன்பத்தை அதிகம் கொடுக்கும் இனியசொல்லு புடையவர்களுக்கு வருத்தத்தைத் தருகின்ற வறுமை வராது.

தினையளவு நன்றியும் பனையளவாம்

17. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரிவார்.

(வ - ந.): தினை ததுணை நன்றி செயினும் பனைத் துணை ஆ கொள்வர் பயன் தெரிவார்.

தினை ததுணை - தினை அளவு.

தினையளவு சிறிய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானு யினும் அதனை நன்றியறிவார் பனை அளவாக நினைப்பார்

ஒரு நன்றியை நினைந்து பல கொடுமைகளை மற

18. கொன்றன்ன இன்னு செயினும் அவாசெய்த ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்.

(வ - ந.): கொன்று அன்ன இன்னு செயினும் அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ள கெடும்.

கொன்று அன்ன - கொலை செய்தல் போன்ற. இன்னு - கொடுமை.

நன்மை செய்த ஒருவா கொலைபோன்ற கொடுமை களைச் செய்தாராயினும், அவர் செய்த ஒரு உபகாரத்தை நினைந்து தீமைகளை மறக்கவும்.

பிறர் பொருளைத் தன் பொருள்போலப் பேணுக

19. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தமபோற் செயின்.

(வ - ந.): பிறவும் தமபோல் பேணி செயின் வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்

பிறவும் - பிறர் பொருளையும். தமபோல் - தம் பொருள்போல. பேணிச்செயின் - பாதுகாத்து வாணிகஞ் செய்தல்.

பிறா பொருளையும் தன் பொருள்போலப் பாது காத்து வாணிகம் செய்கின்றவர்களுக்கு வியாபாரம் வளரும்.

ஆமைபோல் ஐந்து அடக்கு

20. ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆறின் எழுமையும் ஏமாறி டுடத்து.

(வ - ந). ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப்பு உடை-தது

ஒருமை - ஒரு பிறப்பு ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு.

ஆமை தனது உறுப்புக்களை உள்ளே இழுப்பது போல ஒருவன் ஒரு பிறப்பில் ஐம்பொறிகளையும் அடக்க வல்லனாயின் அவனை அது ஏழு பிறப்பிலும் தீமையினின்றும் பாதுகாக்கும்.

நாவடக்கமே சிறந்தது

21. யாகாவா(ஃ) ஆயினும் நாகாக்க; காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(வ - ந.): யாகாவா ஆயினும் நாகாக்க; காவாக்கால் சொல் இழுக்குப்பட்டு சோகாப்பர்.

யா - எவை. நா - நாக்கு. நாகாததல் - நானினால் தீய சொற்களைச் சொல்லாதிருத்தல். சோகாததல் - துன்புறுத்தல்

எவற்றைக் காக்காவிட்டாலும் நாவைக் காததல் வேண்டும்; இல்லாவிடின் குற்றமான சொற்களைச் சொல்லித் தாமே துன்பம் அடைவர்.

குலம் ஒழுக்கத்தால் அறியப்படும்

22 ஒழுக்க முடைமை குடிமை இழுகம
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(வ - ந.): ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுகம இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

குடிமை - நல்ல குலம். இழுகம - தவறுதல். இழிந்த - தாழ்ந்த.

ஒருவன் உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்தவனானால் நல்லொழுக்கம் காட்டும்; ஒழுகம தவறுதல் அவனைத் தாழ்ந்தகுலத்தினன் ஆக்கிவிடும்.

மன உறுதியுடையார் நல்லொழுக்கத்தைக் கைவிடார்

23. ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

(வ - ந.): உரவோர் ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார்; இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.

உரவோர் - மன உறுதியுடையோர். ஒல்குதல் - சுருங்குதல்; குறைவுபடுதல். ஏதம் - குற்றம். படுபாக்கு - படுதல்; உண்டாகும் வகை.

மன உறுதியுடையோர் நல்லொழுக்கத்தோடே ஒழுக்குவர். ஏனெனில் அவர்களுக்கு அதனின்றும் நீங்குவதால் உண்டாகும் தீமை தெரியும்.

அறிவுடையோர் பிறன் மனையான நோக்கார்

24. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு அறனென்றே ஆன்ற ஒழுக்கு.

(வ - ந.): பிறன் மனை நோக்காத பேர்ஆண்மை சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு.

மனை - மனைவி. நோக்குதல் - பார்த்து ஆசைப்படுதல். பேராண்மை - பெருங்குணம். ஆன்ற - நிறைந்த. ஒழுக்கு - ஒழுக்கம்.

பிறனுடைய மனைவியைப் பாராத பெருங்குணம் அறிவுடையோர்க்கு நீதியும் நிரம்பிய ஒழுக்கமும் ஆகும்.

அறிவில்லாதவர் செய்த பிறையைப் பொறுத்தல் ஆண்மை

25. இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால்; வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(வ - ந.): இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால்; வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.

இன்மை - வறுமை. ஓரால் - நீக்குதல். வன்மை - பலம். மடவார்ப் - அறிவில்லாதவர்.

*

வறுமைகளில் மிக்க வறுமை விருந்தினரை உபசரியாது விடுதலாகும்; வலிமைகளுள் சிறந்த வலிமை அறிவின்மையால் தீமை செய்தவர்களைப் பொறுத்தல்.

பொருமை நரகத்துக்கு வழிகாட்டும்

26. அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்து விடும்.

(வ - ந.): அழுக்காறு என ஒரு பாவி திரு செற்று தீயுழி உய்த்து விடும்.

அழுக்காறு - பொருமை பாவி - பாவம் திரு - செல்வம். செற்று - அழித்து. தீயுழி - தீய இடம், நரகம். உய்த்தல் - செலுத்துதல்.

பொருமை என்னும் பாவம் ஒருவனது செல்வத்தைக் கெடுத்து அவனை நரகத்துக் கொண்டுபோய் விடும்.

பொருமைக்காரனுக்குச் செல்வமும், நல்லவனுக்கு வறுமையும் வாரா

27. அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப் படும்.

(வ - ந.): அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும், செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்.

அவ்வியம் - பொருமை ஆக்கம் - செல்வம். செவ்வியான் - நல்லநெறியில் நடப்பவன். கேடு - வறுமை. நினைக்கப்படும் - ஆச்சரியத்துக்கு இடமாகும்.

பொருமையுடையவனிடத்தில் செல்வமும், நல்ல உள்ளமுடையவனிடத்தில் வறுமையும் நேரின் அவை வியக்கத்தக்கன.

புறங்கூறல் நன்றன்று

28. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லறக முன்இன்று பின்னோக்காச் சொல்.

(வ - ந.): கண்ணின்று கண் அற சொல்லினும் முன் இன்று பின் நோக்கா சொல் சொல்லற்க.

கண்ணின்று - கண் எதிரே நின்று. கண் அற - முகம் முறிய. முன் இன்று - எதிரில் இல்லாதவிடத்தது. பின் நோக்காத - பின்வரும் குற்றத்தை நோக்காத.

உன் கண் எதிரே நின்று ஒருவன் உணது முகம் முறியும்படியான சொற்களைச் சொல்வானாயினும், அவனில்லாத விடத்தது அவனைப் புறங்கூறாதே.

வீண் பேச்சுப் பேசுவான் பதர்

29 பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(வ - ந.): பயனில் சொல் பாராட்டுவாளை மகன் எனல்; மக்கள் பதடி எனல்.

பயனில்சொல் - வீண் சொல். பாராட்டுதல் - பல முறையும் சொல்லுதல். மகன் எனல் - மனிதன் என்று சொல்ல வேண்டாம். பதடி - பதர்; உள்ளே பருப்பு இல்லாதது. எனல் - என்று (சொல்லுக)

வீண் பேச்சைப் பல முறையும் பேசுகின்றவனை மனிதன் என்று சொல்லாதீர்கள்; அவன் மக்களுள் பதா எனப்படுவான்.

தீயவை தீயினும் கொடியவை

30 தீயவை தீய பயந்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும்.

(வ - ந.): தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப் படும்.

தீயவை - தீய செயல்கள். தீய - தீமைகள். பயத்தல் - தருதல். தீ - நெருப்பு.

தீய செயல்கள் தீய பலனையே தருதலால், அவை நெருப்பைக் காட்டிலும் அதிகம் பயப்படத்தக்கன..

தன்னை விற்றுகொள்ளும் உபகாரஞ் செய்க

31. ஒப்புரவி லுல்வருங் கேடுவின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க(து) உடைத்து.

(வ - ந.): ஒப்புரவினால் கேடுவரும் எனின், அஃது ஒருவன் விற்று கோள் தக்கது உடைத்து.

ஒப்புரவு - உபகாரஞ் செய்தல். கேடு - பொருள் அழிவு. கோள் - கொள்ளுதல்; வாங்குதல். தக்கது - தகுதியுடையது.

ஒருவனுக்கு உபகாரஞ் செய்தலால் தனக்குப் பொருள் அழிவு உண்டாகுமாயின், அக்கேட்டை தன்னை அடிமையாக விற்றுகொள்ளும் கொள்க.

கொடை மகிழ்ச்சி தரும்

32. ரத்து (உ)வக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வையத்திழக்கும் வன்க ணவா.

(வ - ந.): தாம உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் ரத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார் கொல்.

உடைமை - பொருள். வைத்து - சேர்த்து வைத்து. வன்கணவர் - கொடியவர். உவத்தல் - மகிழ்தல். கொல் - வியப்பை உணர்த்தும் சொல்.

தமது செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்துப் பின் அதனை இழந்து போகின்ற கொடியவர் கொடுத்தலால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியை அறியார் போலும்? கொடுத்த லின் மகிழ்ச்சியை அறிந்தால் பொருள் சேர்த்து இழந்துபோகார்.

வறியார்க்கு ஈயாது உண்ணல் இரத்தலிலும் கொடியது

33. இரத்தலின் இன்னுது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ ருணல்.

(வ - ந.): நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல் இரத்த லின் இன்னுது.

மன்ற - மற்ற. நிரப்பிய - நிரப்ப வேண்டி. தமிழர் - தனித்தவராய். இரத்தல் - பிச்சை எடுத்தல்.

பொருளைச் சேர்க்க விரும்பி வறியவர்க்குக் கொடாது தாமே தனித்து உண்ணுதல் பிச்சை எடுத்த வினும் துன்பர் தருவது.

கொடுக்க முடியாமலிருந்தவினும் சாதல் இனிது

34. சாதலின் இன்னுத தில்லை; இனிதநூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை.

(வ - ந): சாதலின் இன்னுதது இல்லை; அநூஉம் ஈதல் இயையாக் கடை இனிது.

இன்னுதது - துன்பந்தருவது. இயையாக்கடை இயலாத விடத்து.

சாதலைப்போலத் துன்பந் தருவது வேறென்றும் இல்லை; கொடுக்க இயலாதபோது அச்சாதல் தானும் இனிதாகும்.

புகழ்பட வாழாதார் பிறர் இகழின் தம்மைத் தாமே நோக

35. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(வ - ந.). புகழ்பட வாழாதார் தம் நோவார் தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன்?

நோவார் - நோகாது. எவன் - யாது கருதி.

புகழ் உண்டாகும்படி வாழமாட்டாதவர் (பிறர் தமமை இகழ்வதைக் கேட்டுத்) தமமையே நோநது கொள்ளாது, இகழ்கின்றவரை நோகச் செய்வது ஏனே?

அருளுடையார்க்கு அல்லல் இல்லை

36. அல்லல் அருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கும்
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(வ - ந.): அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை; வளி வழங்கும் மல்லல் மாளுலம் கரி.

அருள் ஆள்வார் - அருளுடையார்; அல்லல் - துன்பம். வளி - காற்று. வழங்குதல் - இயங்குதல். மல்லல் - செழிப்பு. மா - பெரிய. ஞாலம் - உலகம். கரி - சான்று.

அருளுடையவர்களுக்குத் துன்பம் இல்லை; காற்று இயங்குகின்ற செழிப்புடைய பெரிய உலகில் வாழ்வாரே இதற்குச் சாட்சியாவார்.

வறுமைக்குக் காரணம் தவயின்மை

37. இலர்பலர் ஆகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலாதவர்

(வ - ந.): இலர் பலர் ஆகிய காரணம், நோற்பார் சிலர், நோலாதார் பலர்.

இலர் - வறியர். நோற்றல் - தவஞ் செய்தல்.

உலகத்தில் தவஞ்செய்வார் சிலரும் தவஞ் செய்யாதார்பலரும் இருப்பதே வறியர் பலராயிருத்தற்குக் காரணம்.

மனத்துறவின்றி வெளித்துறவு பூண்டாரிற் கொடியரில்லீ

38. நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வண்கண(ர்) இல்.

(வ - ந.): துறந்தார்போல் வஞ்சித்து நெஞ்சில் துறவார் வாழ்வாரின் வண்கண(ர்) இல்.

துறத்தல் - பற்று அறுத்தல். வஞ்சித்து - கபடம் செய்து. வண்கணர் - கொடியவர்

மனத்தில் பற்றை விடாதவராய் பற்று விட்டவர்களைப் போலக் கபடஞ் செய்து வாழ்கின்றவரிலும் கொடியவர் யாரும் இல்லை

பொய்யாதார் உயர்ந்தோர் மனத்தில் உள்

39. உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்.

(வ - ந.): உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உள்.

பொய்யாது - பொய் கூறாது, உள்ளம் - மனம்.

மனம் அறியப் பொய் பேசாது நடப்பவன் உயர்ந்தோர் மனத்தில் நிலைத்திருப்பான்.

மெய்பேசுதல் தான தவங்களில் சிறந்தது

40 மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு
தானம் செய்வாரின் தலை.

(வ - ந.): மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் தலை.

மொழிதல் - சொல்லுதல், தலை - சிறப்புடையவன்.

ஒருவன் மனமார மெய் சொல்வானாயின் அவன் தவத்தொடு தருமத்தையும் செய்வாரினும் சிறந்தவனாவான்.

மெய் பேசுவதற்கு ஒப்பான செயல் இல்லை

41. யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனத்தொன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற.

(வ - ந.): யாம் மெய் ஆ(க) கண்டவற்றுள் எனத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை.

எனைத்து - எவ்வகையான.

யாம் மெய்யெனக்கண்ட பலவற்றுள் மெய் பேசுவதற்கு எவ்வகையிலாவது ஒப்பான நல்ல வேறு செயல்கள் இல்லை.

சினம் சுற்றத்தாரையும் சுடும்

42. சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும்.

(வ - ந.): சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி
இனமென்னும் ஏம்புணையைச் சும்.

சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு. ஏம்புணை -
காப்பதாகிய துணை.

கோபம் என்னும் நெருப்பு, ஒருவனுக்குப் பாது
காவலாயுள்ள சுற்றத்தினரையும் சும்.

கோடிய துன்பஞ் செயிலும் சினவாமை நன்று

43. இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னு செயிலுமா

புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(வ - ந.): இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்னு செயி
லும வெகுளாமை புணரின் நன்று.

இணர் - கொத்தா. இணர் எரி - பல சுடர் உடைய
நெருப்பு. தோய்தல் - மேற்படிதல். புணரின் - இசையு
மாறால், முடியுமாரால்.

பல சுடர் உடைய நெருப்பில் தோய்ந்தாற்போன்ற
துன்பங்களை இழைத்த ஒருவன் நட்புக் கொள்வானாயின்
அவனிடம் கோபங்கொள மாதிருத்தல் நல்லது.

தன்னுயிரைப்போலவே பிறன் உயிரையும் நினை

44. தன்னுயிர்க்கு இன்னுமை தானறிவான் என்கொலோ

மன்னுயிர்க்கு இன்னு செயல்.

(வ - ந.): தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறி
வான் மன் உயிர்க்கு இன்னுமை செயல் என் கொல்லு.

இன்னு - துன்பந்தருவன மன் - நிலைபேறு. என்
கொல்லு - என்ன காரணத்தால்.

பிறர் செய்யும் தீங்கால் தன் உயிர்க்குத் தோன்றும்
துன்பத்தை தானே அறிகின்றவன் பிற உயிர்களுக்குத்
துன்பம் தருவனவற்றை ஏன் செய்யவேண்டும்?

சான்றோர் செல்வம் பெறிலும் பிறர்க்குத் தீமை செய்யார்

45. சிறப்பீனும் செல்வம் பெறிலும் பிறர்க்கினு

செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(வ - ந.): சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறீனும் மாசற்றார் கோள் பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை.

இன்னு - தூயர். மாசற்றார் - மனத்தூய்மையுடையார்.

சிறப்பை யளிக்கின்ற செல்வங்களை பிறர்க்குத் துன்பம் செய்து பெறலாமாயினும், மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாமல் இருப்பது மனத்தூய்மை உடையோர் கொள்கை.

செல்வம் நிலையாதாகையால் உடனே அறஞ்செய்க

46. அற்கா இயலபிறறுச் செல்வம்; அதுபெறநூல்
அற்குப ஆங்கே செயல்.

(வ - ந.): செல்வம் அல்கா இயல் பிறறு; அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்

அல்கா - நிலைக்காத அற்குப - நிலைபெறாவது (தருமம்) செய்க. ஆங்கே - அப்பொழுதே செயல் - செய்க.

செல்வம் நிலையில்லாதது; அது கிடைத்தால் தருமத்தை உடனே செய்க.

இறப்பும் பிறப்பும் தூக்கத்தையும் விழிப்பையும் போன்றன

47. உறங்குவது போலும் சாக்காடு; உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(வ - ந.): சாக்காடு உறங்குவது போலும்; பிறப்பு உறங்கி விழிப்பது போலும்

சாக்காடு - இறப்பு, மரணம். உறங்குவது - நித்திரை கொள்வது.

மரணம் நித்திரை கொள்வது போன்றது; பிறப்பு நித்திரை கொண்டபின் விழிப்பது போன்றது.

பற்றறுத்தவனுக்குக் கவலை இல்லை

48. யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

(வ - ந.): யாதனின் யாதனின் நீங்கியான், அதனின் அதனின் நோதல் இலன்.

நீங்கியவன் - துறந்தவன்.

ஒருவன் எந்த எந்தப் பொருளினிடத்துப் பற்றுமுத்தானோ, அவனுக்கு அந்த அந்தப் பொருளால் தன்பமுண்டாவதில்லை.

பற்று ஒழியவேண்டுமானால் கடவுளிடத்தில் பற்றுவை

49. பற்றுக் பற்றுற்துன் பற்றினை அப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடற்கு.

(வ - ந.): பற்று அற்றான் பற்றினை பற்றுக்; பற்று விடற்கு அப்பற்றைப் பற்றுக்.

பற்று அற்றான் - பற்றில்லாத கடவுள். பற்றினை - முத்தி நெறியை. அப்பற்றை - அவ்விருப்பை. பற்றுக் - செய்க.

எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்ட கடவுளைப் பற்றினில்; எல்லாப் பற்றும விடுதற்கு நீ அவரை உறுதியாகப் பிடி.

செங்கோல் மன்னன் கடவுளைப் போன்றவன்

50. முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு

இறையென்று வைக்கப் படும்.

(வ - ந.): முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப்படும்.

முறைசெய்தல் - நீதியை நடத்தல். காப்பாற்றல் - காத்தலைச் செய்தல். மன்னவன் - அரசன். இறை - கடவுள். வைத்தல் - சிறப்பித்து மதித்தல்.

நீதி நடத்திக் குடிகளைக் காப்பாற்றும் அரசன் மக்களால் கடவுள் என்று சிறப்பாக மதிக்கப்படுவான்.

உலகு இன்புறக்கண்டு கற்றறிந்தார் இன்புறவர்

51. தாம்இன் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந்தார்.

இன்புறுவது - இன்பந்தருவதாகிய கல்வி. உலகு - உலகத்தவர். காமுறுதல் - விரும்புதல்.

தமக்கு இன்பம் தருகின்ற கல்வியைத் தம் வாயி லாகப் பிறர் கேட்டு இன்பமடைதலைக் கண்டு கற்றவர் இன்பம் அடைவர்.

சபையில் பேசாராயின் கல்லாதாகும் நல்லர்

52. கல்லாதவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா(து) இருக்கப் பெறின்.

(வ - ந.): கற்றார் முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் கல்லாதவரும் நனிநல்லர்.

நனி - மிக.

படித்தவர் சபைமுன் பேசாது இருந்தால் படியாத வரும் மிக நல்லவராகக் கொள்ளப்படுவர்.

உணவைப்போலக் கேள்வியும் இன்றியமையாதது

53. செவிக்கு உணவில்லாத போற்று சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும.

(வ - ந.): செவிக்கு உணவு இல்லாத போற்றி வயிற் றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்.

செவிக்கு உணவு - கேள்வி ஈதல் - இடுதல்.

காதுகளுக்கு அறிவுரைகளாகிய கேள்வி இல்லாத விடத்து வயிற்றுக்கும் சிறிது உணவு இடப்படும். (ஒருவன கல்வி கேள்விகளில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது உணவைப் பற்றி நினைக்கலாகாது.)

கேள்வியே தளர்வின் ஊன்று கோலாவது

54. கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றூந் துணை.

(வ - ந.): கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க அஃதொரு வற்கு ஒற்கத்தின் துணை ஊற்றாம.

ஒற்கம் - தளர்ச்சி. ஊற்று - ஆதாரம்.

கல்னி கற்றிராவிட்டாலும் ஒருவன் பிறர் சொல்லும் நல்ல உரைகளைக் கேட்பானாகில் அது அவனுக்குத் தளர்ச்சி வந்த காலத்தில் பெரும் துணையாகும்.

செவிச்சுவை சிறந்தது

55 செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என்.

(வ - ந): செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள் அவியினும் வாழினும் என்.

செவியிற் சுவை - கேட்பதாலுண்டாகும் சுவை. உணரா - அறியமாட்டாத. வாயுணராவு - வாயினால் உண்பபடும உணவின் சுவை. அவிதல் - இறத்தல்.

செவியினால் நுகரப்படும் சுவையுணர்வை அறியாது வாயினாலுண்ணப்படும் உணவின் சுவையை அறியும் மக்கள் இருந்தென்ன மடிந்தென்ன?

அறிவே அரணும் ஆயுதமுமாகும்

56. அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கும்
உள் அழிக்கல் ஆகா அரண்.

(வ - ந.): அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கு அழிக்கல் ஆகா உள் அரண்.

அற்றம் - கெடுதி. கருவி - ஆயுதம். செறுவார் - பகைவர். உள் அரண் - புகுந்து அழிக்கமுடியாத கோட்டை.

ஒருவனுக்குக் கெடுதிவராமல் காக்கும் ஆயுதமே அறிவு; அது பகைவரால் அழிக்கமுடியாத உள் கோட்டையுமாகும்.

எவர் மொழிகளிலிருந்தும் உண்மையைக் காண்க

57. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு

(வ - ந.): எப்பொருள் யார்யார்வாய் கேட்டினும்
அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் சாண்பது அறிவு.

யார் யார் - எவர் எவர். மெய்ப்பொருள் - உண்மைப்
பொருள்கள்.

எவருடைய மொழிகளிலிருந்தும் உண்மையைப்
பிரித்து எடுத்துக்கொள்வது அறிவு ஆகும்.

உலோபம் தீமைகளுள் கோடியது

58 பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன்று அன்று.

(வ - ந.): பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்
றுள்ளம் எண்ணப் படுவதொன்று அன்று.

பற்று உள்ளம் - மனப்பற்று. இவறன்மை - உலோ
பம். எற்றுள்ளும் - எல்லாவற்றுள்ளும்.

பொருளைக் கைவிடாமையாகிய உலோபத்தன்மை
மற்றைய தீமைகளோடுவைத்து எண்ணப்படுவதன்று.
அது சாதாரண தீமைகளைக் காட்டிலும் கொடியது

சேர்க்கை நன்மை பயக்கும்

59 மனத்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும
இனத்தூய்மை தூவா வரும்.

(வ - ந.): மனத்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்
டும் இனத்தூய்மை தூவா வரும்.

தூய்மை - சுத்தம். செய்வினை - செய்யும் தொழில்.
இனம் - சேர்ந்திருப்போர் தூவா - சார்பாக.

மனச்சுத்தமும் செய்கைகளின் சுத்தமும் நண்பரின்
சேர்க்கையினால் உண்டாகும்.

நண்பரே சிறந்த பாதுகாவல்

60. மனநல நன்குடையர் ஆயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து.

(வ - ந.): மனநலம்(ம்) நன்குடையர் ஆயினும் சான் றோர்க்கு(கு) இனநலம் ஏமாப்புடைத்து.

சான்றோர் - அறிவுடையோர்க்கு. இனநலம் - சேர்ந் திருப்போரின் நற்குணம். ஏமாப்பு - பாதுகாக்கும் வலிமை.

மனநலம் எல்லாம் உடையர் ஆயினும், அறிவுடை யோர் தம்மைச் சார்ந்திருக்கும் நண்பரையே தம்மைப் பாதுகாக்கும் வலிமையாகக் கொள்வர்.

செய்வன அறிந்து செய்க

61. செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய்தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்.

(வ - ந.): செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும்; செய் தக்க செய்யாமை யானும் கெடும்.

செய்தக்க - செய்யத்தக்கவை. அல்ல - அல்லாதன.

செய்யத்தக்கன அல்லாததைச் செய்தால் கேடு உண்டாகும்; செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையாலும் கேடு உண்டாகும்.

வலியிலார் பலர்முன் வலியுடையான் எதிர் நிற்பதரிது

62. பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்.

(வ - ந.): பீலிபெய் சாகாடும் அச்சுஇலும் அப்பண் டம் சால மிகுத்துப்பெயின (அச்சுஇலும்.)

பீலி - மயில் தோகை பெய்தல் - ஏற்றுதல். சாகாடு - வண்டி. அச்சு இலும் - அச்சு ஒடியும். சால - மிக அதிகம்.

மயிலிறகு ஏற்றும் வண்டியும், அப்பண்டம் மிக அதி கம் ஏற்றப்பட்டால் அச்சு முறியும்.

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை கெடும்

63. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றிக் கெடும்.

(வ - ம்.): அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல இல்லாகி தோன்றிக் கெடும்.

அளவறிந்து - இருக்கும் பொருளின் அளவை அறிந்து. தோன்றி - தோற்றமும் இல்லையாகி.

இருக்கும் பொருளின் அளவை அறிந்து வாழாதவனின் வாழ்க்கை செழிப்புற்றதுபோலத் தோன்றிச் சுவடில்லாது அழிந்துபோம்.

காலறிந்து செய்யின் காரியம் கைகூடும்

64. ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடந்தால் செயின்.

(வ - ந): காலம் கருதி இடந்தால் செயின் ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்.

ஞாலம் - உலகம். கருதினும் - ஆள எண்ணினாயினும். கைகூடும் - அனுகூலமுண்டாகும் காலம் - ஏற்ற காலம். கருதி - அறிந்து.

தக்ககாலத்தை அறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்தால், உலகம் முழுவதையும் ஆள எண்ணினாலும், அனுகூலமுண்டாகும்

ஒவ்வாத இடத்து ஒன்றும் நடக்காது

65. கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து.

(வ - ந.) கால்வல் நெடும் தேர் கடல் ஓடா; கடல் ஓடும் நாவாய் நிலத்து ஓடா.

கால் - சக்கரம். வல் - வலிய. நாவாய் - தோணி.

வலிய சக்கரமுடைய உயர்ந்த தேர் கடலில் ஓட மாட்டாது. கடலில் ஓடும் தோணி நிலத்தில் ஓடாது.

அறிவுபற்றி அமைச்சனைத் தெரிக

66. காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(வ - ந.): காதன்மை கந்தா அறி வறியார்த் தேறு தல் பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

காதன்மை - அன்புடைமை. கந்து - காரணம். அறிவு அறியார் - அறியவேண்டியவற்றை அறியாதவர். தேறு தல் - தெளிதல் பேதைமை - அறியாமை.

அறிவில்லாதவனை அவனிடத்துள்ள அன்பு காரணமாகப் புத்தி கூறுவோனாக அமர்த்தினால், அவன் மூடத் தனமான செயல்களில் புகுத்துகிடுவான்.

நம்பிக்கையும் சந்தேகமும் ஆராய்ந்துகொள்க

67. கேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும்.

(வ - ந.): கேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் தீரா இடும்பை தரும்.

தேருதல் - ஆராய்தல். ஐயுறவு - சந்தேகப்படுதல். தீரா - நீங்காத. இடும்பை - துன்பத்தை.

ஆராயப்படாதவனை நம்புதலும், தகுதியுடையவனென்று அறியப்பட்டவனைச் சந்தேகித்தலும் முடிவில்லாத துன்பம் தரும்.

ஏற்றவனை ஏற்றகாலத்தில் வேலையிடு

68. செய்வாளை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல்.

(வ ந.): செய்வாளை நாடி வினைநாடிக் காலத் தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்

செய்வாளை - செய்கின்றவனது தன்மைகளை. நாடி - ஆராய்ந்து. வினை - செய்யப்படுவது. எய்த - பொருந்த. உணர்ந்து - அறிந்து.

வேலையைச் செய்பவனைத் தெரிந்தெடுத்து அவனுக்குத் தகுதியான வேலையைக் கொடுத்து, அவன் அதனை ஏற்றகாலத்தே செய்யும்படி விடு.

மக்கள் அரசன் செங்கோலினால் வாழ்வார்

69. வாணோக்கி வாழு முலகெல்லாம்; மன்னவன்
கோணோக்கி வாழும் குடி.

(வ - ந.): உலகு எல்லாம் வான்நோக்கி வாழும்; குடி மன்னவன் கோல்நோக்கி வாழும்.

உலகு - உலகில் வாழும் உயிர். வான்நோக்கி - மழை பெய்யின். கோல் - செவ்விய ஆளுகை, செங்கோல்

உலகில் வாழும் உயிர்கள் தாம் வாழ்வதற்கு மழையை எதிர்பார்க்கும்; அதுபோல மக்கள் தமது பாதுகாப்புக்கு அரசனின் செங்கோலை நாடுவர்.

பார்காக்கும் வேந்தனை செங்கோல் காக்கும்

70. இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

(வ - ந.): வையகம் எல்லாம் இறைகாக்கும்; அவனை முறைகாக்கும் முட்டா செயின்.

வையகம் - உலகம். இறை - அரசன். அவனை - தன்னை. முறைகாக்கும் - செங்கோல் காக்கும். முட்டா - தவறாது.

அரசனே மக்கள் எல்லோரையும் காப்பான்; அவன் ஆட்சி தவறுதல் இல்லையாயின் அவனை அவன் செங்கோல் காக்கும்.

குடிகளிடம் பொருள் கேட்கும் அரசன் கொள்ளைக்காரன்

71. வேலொடு நின்றான் இடுவென் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.

(வ - ந.): கோலொடு நின்றான் இரவு வேலொடு நின்றான் இடு என்றதுபோலும்.

வேல் - வேலென்னும் ஆயுதம். இடு - தா. கோல் - செங்கோல். இரவு - பொருள் கேட்டல்.

செங்கோல் வைத்திருக்கும் அரசன் குடிகளிடத்தில் பொருள் கேட்டல் வேலைக் கையில்வைத்து நிற்கும் கொள்ளைக்காரன் 'தா' என்று பொருளைக் கேட்பது போன்றது.

வேடுவாக மிரட்டி தண்டனையைக் குறைக்க

72. கடி(து)ஓச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்

நீங்காமெ வேண்டு பவர்.

(வ - ந.): கடிது ஓச்சி மெல்ல எறிக ஆக்கம் நெடிது வேண்டிபவர்.

கடிது ஓச்சி - மிகுதியாகச் செய்வதுபோல் காட்டி. எறிக - செய்க. ஆக்கம் - அதிகாரம். வேண்டிபவர் - நிலைத்தலை விரும்புபவர்கள்.

தமது அதிகாரம் நிலைக்கவேண்டு மென்று விரும்பு பவர்கள் குற்றத்துக்குச் செய்யும் தண்டனையை அதிகம் அளிப்பார்போல் காட்டிச் செய்யுமிடத்து அளவு கடவாமல் செய்தல் வேண்டும்.

கெடாது பிறர் சொல்வழி நிற்பது நலம் தரும்

73. கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு

உரிமை உடைத்திவ் வுலகு.

(வ - ந.): கருமம் சிதையாமல் கண்ணோடவல் லார்க்கு) உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு.

கருமம் - தொழில். சிதைத்தல் - கெடுத்தல். கண்ணோட்டம் - முகம் முறியாமை.

தாம் செய்யும் தொழில் கெடாமல் பழகியவர்கள் சொல்வழி நிற்கவல்லவர்க்கு இவ்வுலகு உடையதாகும்.

ஒற்றரின் கடமை

74. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றும்(கு)
அனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(வ - ந): வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்று ஆங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று.

வினை - கருமம். சுற்றத்தார் - உறவினர். வேண்டா தார் - பகைவர். ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

அரசுவேலை செய்கின்றவர்களையும், அவரது உறவின ரையும், பகைவரையும் ஆராய்கின்றவனே ஒற்றனாவான். அதுவே அவனது தொழில்.

செல்வம் இழப்பீனும் ஊக்கமுடையார் வருந்தார்

75. ஆக்கம் இழந்தேமென்(று) அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தங் கைத்துடையார்.

(வ - ந.): ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல் ஆவார்.

ஆக்கம் - செல்வம். அல்ஆவார் - வருந்தமாட்டார். ஒருவந்தம் - நிலையான. கைத்து - கைப்பொருள்.

நிலையான ஊக்கத்தை உடையார் கைப்பொருளை இழந்தவிடத்து அதனை இழந்தோமென்று வருந்தியிரார்.

அதிட்டமில்லாமை இழிவன்று; செய்வன செய்யாமை இகழ்வு

76. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று; அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி.

பொறியின்மை - அதிட்டமில்லாமை. ஆள்வினை - முயற்சி.

அதிட்டமின்மை யார்க்கும் இழிவன்று; அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து முயற்சி செய்யாமையே பழிக் கத்தக்க செயல்.

வருந்தி உழைப்பார் துன்பத்துக்கு அஞ்சார்

77. இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு

இடும்பை படாதவர்.

(வ - ந.): இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்.

இடும்பை - துன்பம். இடும்பை படாதவர் - துன்பப் படமாட்டார். படுத்தல் - விளைத்தல்.

துன்பத்துக்கு வருந்தமாட்டாதவர்கள், அத்துன்பத்துக்குத் துன்பம் விளைப்பர். அதாவது, துன்பத்தைக் கண்டு அஞ்சாதவர்கள் அத்துன்பத்தை வருத்தம் தரும் முயற்சிகளால் போக்குவர்.

துன்பம் இயல்பு என அறிவான் துன்பமுறான்

78. இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்

துன்பம் உறுதல் இலன்.

(வ - ந.): இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான் துன்பம் உறுதல் இலன்.

விழைதல் - விரும்பல். இடும்பை - துன்பம். இயல்பு - பொது விதி.

உடம்பிற்கு இன்பமானவற்றை விரும்பாது, செயல்களில் துன்பம் உண்டாதல் இயற்கைவிதி என அறிந்திருப்பவன் ஒருபோதும் துன்பம் அடையான்.

பேச்சினால் ஆக்கமும் கேடும் வரும்

79. ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்

காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.

(வ - ந.): ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஒம்பல்.

ஆக்கம் - வாழ்வு கேடு - தாழ்வு. சோர்வு - தளர்வு. ஒம்புதல் - கவனித்துக் காத்தல்.

வாழ்வும் தாழ்வும் பேச்சினால் உண்டாவதால் பேச்சில் தளர்வுபடாமல் கவனித்துப் பேசுதல் நன்று.

பாவிக்குடைய செல்வத்தினும் நல்லவர் வறுமை நன்று

80. பழிமலைந் தெய்திய ஆக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(வ - ந.): பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்திற் சான்றோர் சழிநல் குரவே தலை

மலைந்து - சுமந்து கழி - மிகக் நல்குரவு - வறுமை. தலை - மேல்

பாவம் செய்து பெற்ற செல்வத்தினும் நல்லவர்களின் மிகக் வறுமை மேல்.

இன்பந்தரும் தொழிலை உடல் வருந்தம் நோக்காது செய்யக்

81. துன்பம் உறவரினுஞ் செய்க துணிவாறறி
இன்பம் பயக்கும் வினை.

(வ - ந.): இன்பம் பயக்கும் வினை துன்பம் உறவரினும் துணிவு ஆற்றி செய்க

உற - மிக. பயத்தல் - தருதல். துணிவு - தவிர வின்மை. ஆற்றி - மிகுதது.

இன்பநுகருகின்றதாகிய முயற்சியை, அது உடல் வருத்தத்தை மிக்க தருவதாயினும் அதை பொருட்படுத்தாது மிகக் துணிவோடு செய்க.

மன உறுதியிலார் மதிக்கப்படார்

82. எனைத்திப்பம் எய்தியக் கண்ணூர் வினைத்திப்பம்
வேண்டபார வேண்டாது உலகு.

(வ - ந.): வினை திப்பம் வேண்டாரை, எனை திப்பம் எய்திய கண்ணூம உலகு வேண்டாது.

திப்பம் - உறுதி வேண்டார் - கொள்ளார். வேண்டாது - மதியாது

செய்கைகளில் உறுதிப்பாடு இல்லாதவரை, அவரிடத்து வேறு "றுதிப்பாடுகள் (பெருமைகள்) இருந்த போதும் உலகத்தவா மதியார்.

போற்செய்வார் பலர்; நூல்கற்பார் சிலர்

83 பகையகத்துச் சாவா எனியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சாதவர்.

(வ - ந.): பகையகத்து சாவார் எனியர்; அவை அகத்து அஞ்சாதவர் அரியர்.

எனியர் - பலர். அரியர் - சிலர்.

போர்க்களத்தில் (வீரராய்ச்) சாவார் பலர்; சபையில் ஏறிப்பேச நடுங்காதவர் சிலர்.

நாட்டிற்கு அழகாவன ஐந்து

84. பிணியின்மை செல்வம் வினைவீன்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் ஐந்து.

(வ - ந.): பிணிஇன்மை, செல்வம், வினைவு, இன்பம், ஏமம் இவ்வைந்து நாட்டிற்கு அணி என்ப.

பிணி - நோய் வினைவு - நிலச்செழிப்பு இன்பம் - மக்களின் மகிழ்வு. ஏமம் - காவல், படை எடுப்புக்களி விருந்து காத்தல் அணி - அழகு.

நோயின்மை, செல்வம் நிலச்செழிப்பு, மக்களின் மகிழ்ச்சி, படை எடுப்பினின்றும் காவல் முதலிய ஐந்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும்.

பேராண்மையே வீரனுக்கு உயிர்

85. பேராண்மை என்ப தறுகண் ஒன்று உற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு.

(வ - ந.): தறுகண் பேர் ஆண்மை என்ப, ஒன்று உற்றக்கால் ஊர் ஆண்மை அதன் எஃகு.

தறுகண் - வீரம். அவர்க்கு - பகைவர்க்கு. உற்றக் கால் - தாழ்வு வந்தால் ஊராண்மை - உதவி. எஃகு - உயிர் நிலை.

தாட்சணியமின்றிப் பகைவரை அழித்தலே பெரிய வீரர்க்குணம் என்று சொல்லப்படும்; பகைவனுக்கு ஒரு

குறை நேர்ந்தவிடத்து அவனுக்கு உதவி செய்வதும் பேராண்மையின் உயிராகும்.

தலைவன் நினைத்து வருந்தும்படி போரில் உயிர் விடுதல் மேல்

86. புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகற்பின் சாக்கா(டு)

இரந்துகோள் தக்க(து) உடைத்து.

(வ - ந): புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகற்பின் சாக்காடு தக்கது உடைத்து இரந்துகோள்

புரந்தார் - ஆண்டார். மல்குதல் - வழிதல். சாக்காடு - சாவு இரந்து - யாசித்து. கோள் - வாங்குதல். தக்கது - தகுதியுடையது.

தன்னைக் காத்த தலைவன் தன் கண்களினின்று கண்ணீர் வடியும்படி வருத்தப்பட ஒருவன் போரில் மடியக் கூடுமாயின், பிசையெடுத்தாயினும் அவ்வகை மரணத்தைக் கோருதல் நல்லது

மன ஒற்றுமையால் நட்பு பலப்படும்

87. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான்

நட்பாம் கிழமை தரும்.

(வ - ந.): புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும்.

புணர்ச்சி - சினேகம். பழகுதல் - அடிக்கடி. கண்டு நட்புக் கொண்டாடுதல். கிழமை - உரிமை.

சினேகமாம் அடிக்கடி கண்டு பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை; மன உணர்ச்சி (மன ஒற்றுமை) நட்பாகிய உரிமையைத் தரும். (மனம் ஒன்றுபட்டால் நட்புப் பலம் அடையும்.)

நல்லோர் நட்பைத் தேடிக் கொள்க

88. அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய

வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல்.

(வ - ந.): அல்லது அழச்சொல்லி இடித்து வழக்கு அறிய வல்லார் ஆயந்து நட்பு கொளல்

அல்லது - உலக நடைக்கு மாறானது. அழ - துக்கப் படும்படி. இடித்து - கண்டித்து. வழக்கு அறிய வல்லார் - உலக வழக்கின்படி நடத்த வல்லவரை ஆய்ந்து - தேடி. கொளல் - கொள்ளுக.

உலக வழக்குக்கு மாறானவற்றைச் செய்யக் கருதினால் அழும்படி யாகச் சொல்லிக் கண்டித்தும், உலக வழக்கை அறிந்து நடக்கும்படி செய்கிக்கும் வல்லவரைத் தேடி நட்புக கொள்க.

வில் வளைத்தலும் பகைவர் சொல் வணக்கமும் ஒன்றே

89. சொல்வணக்கம ஒன்றாகண் கொள்ளறக; வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான.

(வ - ந.): வில் வணக்கம தீங்கு குறித்தமையான் ஒன்றாகண் சொல் வணக்கம கொள்ளறக.

வில் வணக்கம - வில்லை வளைத்தல். தீங்கு - தீமை. குறித்தல் - செய்யக் கருதுதல் ஒன்றாக் - பகைவர். கொள்ளறக - கொள்ளாதொழிக.

வில் வளைத்தல் தீமை செய்யக் கருதியே; பகைவரது சொல் வணக்கமும் அவ்வாறே

புல்லறிவாளன் நோய் போடவான்

90. ஏவவும் செய்கலான்; தான்தேறான், அவ்வுயிர் போலும் அளவுமோர் நோய்.

(வ - ந.): ஏவவும் செய்கலான்; தான்தேறான்; அவ்வுயிர்போலும் அளவும் ஓர் நோய்.

ஏவ - சொல்ல. செய்கலான் - செய்யான். தேறல் - அறிதல் உயிர் - அந்த உயிர்

நல்ல புத்திமதிக்கைச் சொன்னாலும் புல்லறிவாளன் அதன்படி செய்யான்; தானாக ஒன்றையும் அறியமாட்

டான்; அவன் உயிர் போகுமளவும் மற்றவர்களுக்கு நோயாவான்.

(புல்லறிவாளன் - தன்னைப் பேரறிவினதாக நினைக்கும சிற்றறிவினன்.)

உறவாடிக் கெடுக்கும் பகைவரை அஞ்சுக

91. வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க; அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(வ - ந.): வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க; கேள் போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ்சுக.

வாள்போல - வாளைப்போல வெட்டுவோமென்று நிற்பவர். கேள் - உறவு. தொடர்பு - நட்பு.

வெட்டுவேனென்று வெளிப்படையாக வரும் பகைவனை அஞ்சாதீர்கள்; நண்பர்போன்ற பகைவர் தொடர்பை அஞ்சுக

பெரியார் கோபிக்கின் அரசாட்சியும் செல்வறும் அழியும்

92. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்ஆம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(வ - ந.): தகை மாண்ட தக்கார் செறின் வகை மாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னும்

தகை - பெருமை. தக்கார் - பெரியோர். செறின் - கோபித்தால். வகை - பல அங்கங்கள் (பகுதிகள்). மாண்ட - சிறந்த வாழ்க்கை - அரசாட்சி. வான் - பெரிய என்பதும் - என்ன ஆய்விடுமீ? (அழிந்து விடும்.)

பெருமையால் சிறந்த உயர்ந்தோர் கோபிக்கின் பல உறுப்புக்கள் உடைய அரசாட்சியும் பெரிய பொருளும் அழிந்து விடும்.

இலக்குமி நீங்கப்பெற்றார் செயல்

93 இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(வ - ந.): இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

இருமனப் பெண்டிர் - விலைமாதர். கவறு - சூது.
திரு - இலக்குமி.

அருளில்லாதவர் விலைமாதரும், கள்ளும், சூதும்
ஆகியவற்றை மேற்கொள்வர்.

கள்ளுண்பது நஞ்சுண்பதே

94 தஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர்; எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(வ - ந.): தஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர்;
கள் உண்பவர் எஞ்ஞானமும் நஞ்சு உண்பார்.

தஞ்சுதல் - உறங்குதல். வேறல்லர் - வேறு எனப்
படார். எஞ்ஞான்றும் - எப்பொழுதும்.

கள்ளுண்டு மயங்கி உறங்குவார செத்தவரிலும்
வேறானவரல்லர்; எப்பொழுதும் கள்ளை உண்பவர்
நஞ்சை உண்டவராவார்

செல்வம் வரின் பணிதலும், வறுமையிற் பணியாமையும் வேண்டும்

95. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு.

(வ - ந.): பெருக்கத்து பணிதல் வேண்டும்; சிறிய
சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும்.

பெருக்கம் - செல்வம். சிறிய சுருக்கத்து - குறைந்த
வறுமை உண்டாயபோது. உயர்வு - பணியாமை.

செல்வம் வந்தபோது பணிவு வேண்டும்; செல்வங் குறைந்து வறுமை உண்டானபோது தாழ்வு வராதபடி உயர்ந்த ஒழுக்கமுடையனாதல் வேண்டும்.

பெரியார் பிறர்குற்றம் கூறும்; சிறியார் அதனையே கூறுவர்

96. அற்றம் மறைக்கும் பெருமை; சிறுமைநான் குற்றமே கூறி விடும்.

(வ - ந.): பெருமை அற்றம் மறைக்கும்; சிறுமை நான் குற்றமே கூறிவிடும்

பெருமை - பெருமையுடையவர். அற்றம் - குற்றம். சிறுமை - சிறிய குணமுடையவர்

பெருங்குண முடையவர் பிறர் குற்றத்தை மறைப்பர்; சிறிய குணமுடையார் அவர் குற்றத்தையே பிறர்க்குச் கூறிவிடுவார்கள்.

நல்லோர்க்கு நல்லவை எல்லாம் கடமைகளே

97. கடனென்ப நல்லவை எல்லாம் கடனறிந்து சான்றுண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(வ - ந.): கடன் அறிந்து சான்றுண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப.

கடன் - கடமை. சான்றுண்மை - நிறைந்த செயல். மேற்கொள்ளல் - செய்தல். நல்லவை - நன்மை என்று காணப்படுவன.

கடமையை அறிந்து பெருநதன்மையை மேற்கொள் பவர்களுக்கு நல்லன என்று காணப்படுவன எல்லாம் கடமைகளாகும்.

நற்குணமில்லாதார் மரம்

98. அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும மரம்போல்வர் மக்கட் பண்பு இல்லாதவர்.

(வ - ந.): மக்கள் பண்பு இல்லாதவர் அரம்போலும் கூர்மையர் ஏனும் மரம்போல்வர்.

மக்கள் பண்பு - மக்களுக்குரிய நல்ல குணம்.

மக்களுக்குரிய நல்ல குணங்கள் இல்லாதவர், அரம் போல் அறிவாலும் செயலாலும் கூர் உடையராயினும் மரம் போன்றவர்களாவர்.

ஆண்மை என்பது தன் குடும்பத்தை உயரச் செய்தல்

99 நல்ஆண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான் பிறந்த இல்லரண்மை ஆக்கிக் கொளல்.

(வ - ந.): ஒருவற்கு நல்ஆண்மை என்பது தான் பிறந்த இல் ஆண்மை ஆக்கிக் கொளல்.

ஆண்மை - வீரம். இல்லரண்மை - குடியிணையாளும் தன்மை.

ஒருவனுக்குச் சிறந்த வீரம் என்று சொல்வது, தான் பிறந்த குடும்பத்தை உயரச் செய்தல்.

உழவன் உழாவிடின் உணவுநிலை துறவுநிலை

100. உழவினார் கைமடங்கின் இல்லை விழைவது உம் விட்டேம்என் பார்க்கு நிலை.

(வ - ந.): உழவினார் கை மடங்கின் விழைவது உம், விட்டேம் என்பார்க்கு நிலையும் இல்லை

கைமடங்கில் - செய்யாது கைகட்டிக்கொண்டு இருத்தல். விழைவது - விரும்பப்படும் உணவு.

உழவர் உழாது கையை மடக்கி இருப்பார்களானால் விரும்பப்படும் உணவும், துறந்தேம என்பார்க்குத் துறவு நிலையும் இல்லையாகும்.